

KSZTAŁCENIE NA ODLEGŁOŚĆ

Poradnik dla szkół

MEN

<https://www.gov.pl/web/edukacja/ksztalcenie-na-odleglosc--poradnik-dla-szkol>

DLA RODZICÓW

Drodzy Rodzice!

Dyrektorzy oraz nauczyciele ze szkół i placówek do których uczęszczają Państwa dzieci, dokładają wszelkich starań, aby w różnych formach kontynuować nauczanie na odległość. W obecnej sytuacji Państwa rola – rodziców, którzy wspierają swoje dzieci w uczeniu się w domu – nabiera nowego znaczenia.

Zachęcamy do podjęcia współpracy i komunikowania się ze szkołą w zakresie organizacji zdalnego nauczania, jeżeli to możliwe również do udzielania pomocy nauczycielom i uczniom szkoły.

Przekazujemy kilka wskazówek, które mogą być pomocne w kształceniu na odległość. Narzędzia i aplikacje wykorzystywane do kontynuowania nauki na odległość, mogą także wspierać rozwijanie pasji oraz zainteresowań Państwa dzieci i na stałe stać się ważnym elementem ich kształcenia.

Rodzicu,

1. W obecnej sytuacji nauka w domu jest koniecznością. Trzeba jednak pamiętać, że ten szczególnie czas powinien być przeznaczony nie tylko na naukę, ale także na rozwijanie pasji i zainteresowań dziecka oraz na odpoczynek i wzmacnianie relacji rodzinnych.
2. Zaplanuj czas dziecka i podziel go na np. cztery grupy:
 - a. edukacja – będą to np.: indywidualna praca ucznia z materiałami przekazanymi czy wskazanymi przez nauczyciela i według jego wskazówek, zajęcia prowadzone przez nauczyciela on-line (w czasie rzeczywistym) oraz inne formy nauki ucznia (w tym wykonywanie prac domowych, ćwiczeń, lektura),
 - b. sport – w obecnej sytuacji to przede wszystkim wszelkiego rodzaju aktywności ruchowe możliwe do wykonania w warunkach domowych, w tym proste rozgrzewki/rozciągania,
 - c. dom – to obowiązki domowe, w których wypełnianie dziecko powinno być zaangażowane (sprzątanie, pomoc przy posiłkach), obowiązki, czasem najbardziej żmudne mogą być atrakcyjne, bo jest to czas spędzony wspólnie z rodziną,

- d. rozrywka – to każda forma zabawy i odpoczynku, która minimalizuje poczucie braku kontaktu z rówieśnikami, okazja do podzielenia się z dziećmi swoimi pasjami, wspólne gry planszowe.
3. Nauka w domu, w sposób bardziej samodzielny, staje się rzeczywistością. Zachęcaj swoje dziecko do samodzielnej pracy.
4. Pozostań w kontakcie z wychowawcą i nauczycielami. Udostępnij im swój numer telefonu, adres mailowy, korzystaj z dziennika elektronicznego, sprawdzaj stronę internetową szkoły.
5. Zgłaszaj szkole na bieżąco swoje spostrzeżenia i wnioski, w szczególności dotyczące przebiegu uczenia na odległość, np. trudności techniczne, zasoby i możliwości sprzętowe dostępne dla Twojego dziecka.
6. Pomóż dziecku, szczególnie w przypadku dzieci młodszych, zorganizować warunki do nauki w domu – kącik, pomieszczenie, dostęp do komputera, tablet itd.
7. Wspólnie z dzieckiem ustalcie godziny nauki, przeplatane odpoczynkiem (zabawa, sport, rozrywka) lub innymi aktywnościami, np. prace w domu na rzecz rodziny.
8. Zachęcaj dziecko do systematycznego uczenia się. Nagradzaj za pilność, systematyczność i samodzielną naukę.
9. Pomóż dziecku w pobieraniu materiałów, zrozumieniu poleceń. Motywuj do samodzielnego rozwiązania zadań, doradź, w jaki sposób ma przechowywać pobrane materiały i swoje rozwiązania.
10. Jeżeli Twoje dziecko zdaje w tym roku egzamin ósmoklasisty, egzamin maturalny lub egzamin zawodowy, zachęć do skorzystania z materiałów publikowanych przez CKE, w tym z próbnych testów.
11. Zwróć szczególną uwagę dziecka na bezpieczne korzystanie z internetu. Przydatne informacje dotyczące zasad bezpieczeństwa w sieci znajdziesz w dalszej części poradnika, jak również na stronie <https://ose.gov.pl/pakiety-edukacyjne>
12. Nadzoruj działania dziecka w sieci i rozmawiaj z nim o podejmowanych przez nie aktywnościach.

13. Sprawdź komunikaty publikowane na stronach Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Cyfryzacji, dotyczące planowania i realizacji nauki zdalnej:

- <https://www.gov.pl/web/edukacja/nauka-zdalna>
- <https://www.gov.pl/web/edukacja/lekcje-z-internetu>

<https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/nauczycielu-poprowadz-lekcje-online>

Edukacja wczesnoszkolna

Proces wychowania i kształcenia prowadzony w klasach I–III szkoły podstawowej umożliwia dziecku odkrywanie własnych możliwości i sensu działania. Ten sam proces realizowany obecnie w domu ma umożliwić dzieciom poznanie tych aspektów. Na początku rodzice powinni spokojnie przedstawić dzieciom nową sytuację, w której się znalazły. Ważne jest wyjaśnienie przyczyn izolacji rodzin i ludzi. Dzieci w nowej sytuacji są mniej zainteresowane pisaniem zdań czy wypełnianiem kart pracy, natomiast oczekują odpowiedzi na wiele pytań zaczynających się najczęściej od słowa: „dlaczego?”.

W domu rodzice w sposób naturalny bawią się z dziećmi i każda zabawa, gra, rozmowa, wspólne oglądanie filmu to formy wspierające rozwój dziecka. Czas, w którym dziecko nie chodzi do szkoły, można wykorzystać na to, aby stało się ono bardziej samodzielne, lepiej zorganizowane, odpowiedzialne. Pobyt w domu daje możliwość częstszych rozmów z dziećmi na interesujące je tematy. W ten sposób można wzbogacać ich słownictwo oraz wiedzę o świecie. Ważne jest także wspólne czytanie książek, rozmawianie o nich i objaśnianie. Głośne czytanie oraz słuchanie tekstu czytanego jest najlepszą metodą nauki czytania.

Rodzice powinni włączać dzieci w możliwe do wykonania na ich poziomie wszelkie prace domowe, których przebieg można wzbogacać np. o aspekty matematyczne (np. ważenie, odmierzanie, odliczanie), dotyczące ochrony środowiska (np. segregacja śmieci i rozmowa o tym procesie) czy związane z rozumieniem własnych emocji (np. doświadczanie radości zwycięstwa czy zaakceptowania przegranej podczas gier planszowych).

Dziecko najlepiej rozwija się, kiedy uczestniczy w procesie nadawania znaczeń

czynnościom i działaniom, które wykonuje. Wynika to z naturalnej potrzeby działania. W tej sytuacji nauczyciel może przekazać rodzicom za pośrednictwem strony internetowej szkoły lub innej formy komunikacji:

- e. propozycje wykonania projektów plastycznych, projektów technicznych, zabaw badawczych lub eksperymentów do wyboru;
- f. propozycję opracowaną na potrzeby zabaw i zajęć uczniów swojej klasy, powiązaną z treściami realizowanego programu w tej klasie, opracowane przez siebie lub udostępniane propozycje zadań, ćwiczeń, twórczej aktywności uczniów;
- g. linki do słuchowisk, audycji radiowych i programów telewizyjnych (pasma edukacyjne Telewizji Polskiej dla najmłodszych dzieci), a także programów, zabaw on-line;
- h. zestaw ćwiczeń i zadań dla uczniów – przemyślanych, zgodnych z założeniami i treściami realizowanego w danej klasie programu nauczania, zgodnych z potrzebami rozwojowymi uczniów;
- i. cyfrową wersję podręcznika danej klasy (jeżeli to możliwe).

Nauka dziecka w domu to stwarzanie warunków do jego aktywizacji we wszystkich obszarach rozwoju, a nie powtarzające się wypełnianie schematycznych zadań. Praca dziecka z zeszytem czy wypełnianie tzw. kart pracy nie powinny być podstawową formą aktywności dzieci. Pamiętaj zatem, aby przede wszystkim wspierać aktywności dzieci, a nieco rzadziej zadawać obowiązkowe zadania i ćwiczenia do wykonania.

Istotą procesu uczenia się dziecka w wieku wczesnoszkolnym jest jego udział w eksperymentach i doświadczeniach wielozmysłowych. Eksperyment i doświadczenie wielozmysłowe to konkretne działanie w przestrzeni, mogące przybrać postać np. rodzinnych projektów. Może to być:

- a. przygotowanie produktów i pieczenie ciasta z notatką dotyczącą czasu przeprowadzania kolejnych czynności w projekcie;
- b. opracowanie rodzinnego księgozbioru z klasyfikacją książek według przyjętej zasady;
- c. zorganizowanie rodzinnego turnieju gier planszowych;
- d. rodzinna wycieczka po wirtualnym muzeum z wykonaniem notatki w postaci wydruku trzech ciekawych eksponatów i zapisu informacji o nich;

- e. budowanie z klocków konstrukcji na wybrany temat;
- f. przygotowanie świątecznych kartek dla koleżanek i kolegów z klasy w wersji papierowej i cyfrowej.

KSZTAŁCENIE I WSPIERANIE UCZNIÓW ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI, W TYM Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnością mogą mieć problem w zrozumieniu sytuacji panującej na świecie, związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Większość dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi boryka się z różnymi problemami wynikającymi np. z niepełnosprawności, czy stanu zdrowia. Dlatego też uczniowie ci są obejmowani zajęciami o charakterze specjalistycznym, terapeutycznym, rewalidacyjnym. Przerwa w realizacji tych zajęć mogłaby mieć negatywny wpływ na ich proces rewalidacji.

W obecnej sytuacji konieczne jest wsparcie rodziców w codziennym funkcjonowaniu, szczególnie gdy dziecko przebywa w domu z powodu czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty.

Rodzice powinni mieli stały kontakt z nauczycielami i terapeutami oraz z innymi rodzicami, aby wiedzieli, że zawsze mogą uzyskać poradę i wsparcie w trudnych dla siebie chwilach. Ważne jest ustalenie form wzajemnego kontaktu i współpracy, które będą najkorzystniejsze dla obu stron. Powinny być one dostępne, sprawne, funkcjonalne, nieobciążające nadmiernie czasowo, aby zarówno rodzice, jak i nauczyciele mogli rozważnie, odpowiedzialnie zorganizować w domowych warunkach formy wspierania rozwoju dzieci, zgodnie z ich potrzebami i możliwościami. Do tego celu mogą być wykorzystane dostępne komunikatory. Warto zamieszczać również informacje na stronie internetowej przedszkola czy szkoły.

Ważne jest, aby dbać o zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa, m. in. przez układanie wspólnie z dzieckiem planu dnia, wyznaczenie czasu na naukę i terapię, w którym wykonuje zadania i ćwiczenia zalecane przez nauczycieli i terapeutów.

Warto pamiętać, że:

- pozytywny kontakt z dzieckiem jest podstawowym warunkiem efektywnej pracy,
- każde dziecko posiada swoje uzdolnienia i ograniczenia, własne tempo i rytm rozwoju,

- wszystkie postępy dziecka powinny być wzmacniane pozytywnie.

W realizacji zadań we współpracy z nauczycielami i specjalistami rodzice:

1. doskonalać takie umiejętności dziecka jak: rozbieranie się, ubieranie, mycie, jedzenie, wspólne przygotowywanie posiłków, segregowanie ubrań, pranie, wieszanie ubrań, składanie, prasowanie, sprząatanie pokoju;
2. dają dziecku możliwość decydowania o sobie – co chce zjeść, w co się ubrać, jaką książkę przeczytać, itp.;
3. czytają książki, wspólnie oglądają i omawiają filmy i programy edukacyjne polecane przez nauczycieli;
4. doskonalać mowę i komunikację z dzieckiem: omawiają wykonywane czynności, nazywają osoby i przedmioty, określają ich cechy, przeznaczenie, materiał, z którego są wykonane, klasyfikują, wzbogacają słownik czynny i bierny dziecka;
5. bawią się z dzieckiem w zabawy i gry rozwijające spostrzegawczość, sprawność motoryczną, koordynację ruchową, rozumienie zależności przyczynowo-skutkowych, utrwalające umiejętności czytania, pisania i liczenia – gry planszowe, zręcznościowe, logiczne, ruchowe z elementami współzawodnictwa, konstrukcyjne;
6. rozwijają indywidualne zainteresowania i talenty dziecka – plastyka, śpiew, taniec, teatr;
7. przesyłają nauczycielom prace plastyczne swoich dzieci, filmy z piosenkami przez nie śpiewanymi, wierszami;
8. piszą pamiętnik – zapisują wydarzenia danego dnia, ozdabiają go rysunkami, zdjęciami. Rozmawiają o tym, co się w danym dniu wydarzyło;
9. umożliwiają kontakty rówieśnicze: telefoniczne, z wykorzystaniem komunikatorów, poczty elektronicznej.

BEZPIECZNA PRACA Z KOMPUTEREM I W INTERNECIE

Upowszechnianie wśród dzieci i młodzieży wiedzy o bezpieczeństwie oraz kształtowanie właściwych postaw wobec zagrożeń, w tym związanych z korzystaniem z technologii informacyjno-komunikacyjnych, jest jednym z podstawowych zadań systemu oświaty.

Szkoły i placówki, zapewniając uczniom dostęp do internetu, są zobowiązane podejmować działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.

W przypadku konieczności pracy zdalnej, zapewnienie bezpieczeństwa uczniów pozostających w domu spoczywa na ich rodzicach. Są oni także odpowiedzialni za potencjalne szkody, jakie mogą spowodować ich dzieci za pośrednictwem internetu innym osobom.

Poniżej znajdują Państwo wybrane, możliwe zagrożenia, na które należy zwrócić uwagę.

Treści zagrażające rozwojowi psychicznemu i moralnemu uczniów.

Podczas przeglądania treści potrzebnych do nauki w wynikach wyszukiwania może pojawić się strona, która nie jest przeznaczona dla dzieci. Również niektóre aplikacje sugerowane użytkownikowi strony są nieodpowiednie dla dziecka.

Warto ustawić w używanych systemach operacyjnych opcje kontroli rodzicielskiej. W miarę możliwości rodzice powinni jednak towarzyszyć dziecku podczas nauki. Jest to szczególnie ważne w przypadku młodszych uczniów.

Niezweryfikowane informacje. Co jest prawdą, a co fałszem?

Podczas nauki on-line dziecko może natrafić w internecie na informacje, które wzbudzą w nim niepokój. Ważne jest, aby omówić taką sytuację i wyjaśnić dziecku, że wiele treści zamieszczanych w sieci nie służy informowaniu, a często tylko przykuwaniu uwagi czy zwiększaniu częstotliwości odwiedzin danej strony.

Reklamy

W sieci pojawia się mnóstwo reklam, które są często profilowane dla konkretnego użytkownika. Rodzice powinni pamiętać o wynikających z tego zagrożeniach.

Ochrona danych osobowych i wizerunku

Szkoły pracujące na platformie epodreczniki.pl mogą być pewne, że dane osobowe uczniów są bezpieczne. Zarówno uczniowie, jak i nauczyciele powinni mieć świadomość, że nieodpowiedzialne logowanie się do stron komercyjnych, bez przeczytania regulaminu portali, automatyczne wyrażanie zgód na dostęp do zdjęć, filmów, kontaktów, które są w telefonie, może okazać się niebezpieczne.

Ważne jest również, aby podczas zdalnej nauki nie narazić się na nieumyślne złamanie prawa, gdy nieświadomie udostępnimy dane osobowe lub wizerunek kolegów i koleżanek ucznia.

Uzależnienie od internetu

Dziecko, korzystając z internetu do nauki i zabawy, nie powinno przekraczać czasu zalecanego na pracę przy komputerze dla danej grupy wiekowej. Może to skutkować zarówno problemami z koncentracją i nauką, ale również ze zdrowiem fizycznym.

Bezpieczeństwo sprzętów i dostępu do sieci

Sprawdzajmy aktualność zabezpieczeń na komputerach i smartfonach dziecka. Istnieją darmowe programy kontroli rodzicielskiej. Każdy system operacyjny daje również możliwość ustawienia pewnych ograniczeń.

Niebezpieczne kontakty

Dzieci i młodzież, które korzystają z internetu, szczególnie z portali społecznościowych, są narażone na kontakt z osobami mającymi złe intencje, zamierzającymi popełnić przestępstwo. Dlatego też rodzice i nauczyciele powinni szczególnie interesować się, z kim dziecko utrzymuje kontakt oraz informować o wszelkich próbach kontaktu ze strony obcych osób.

Cyberprzemoc

O wszelkich formach cyberprzemocy (słownej, nękania, podszywania się pod inne osoby) należy informować odpowiednie organy, zarówno w sytuacji, kiedy ofiarą jest

nasze dziecko, jak i wówczas, kiedy jest ono świadkiem takich działań.

Gry komputerowe i wideo

Dzieci są również narażone na nieodpowiednie treści zawarte w grach. Aby tego uniknąć, warto sprawdzać kategorię wiekową danej gry oraz to, czy nie zawiera np. scen przemocy, hazardu, pornografii. Europejski system klasyfikacji gier PEGI nadaje oznaczenia wieku i treści zawartych w grze. Są one obecne praktycznie na każdej grze dostępnej on-line bądź w sklepie.

Zachęcamy również do zapoznania się z materiałami zamieszczanymi na stronie <https://ose.gov.pl/pakiety-edukacyjne>

